

Tots els carrers de Girona

El carrer d'en Manuel Quer

376

El carrer d'en Manuel Quer pertany a la zona d'eixample de la ciutat, dins la zona coneguda popularment com a Creu-Migdia i que és de creixement força recent. És un carrer bastant curt, de poc trànsit, però que enllaça dues vies de gran importància el carrer de la Creu amb el carrer de n'Emili Grahit.

Fins als anys seixanta, el carrer d'en Manuel Quer es trobava sense urbanitzar, mancat d'edificacions, i no és fins a l'estiu de l'any mil nou-cents seixanta-nou que es procedeix a la seva pavimentació, construcció dels serveis bàsics i enllumenat. A hores d'ara el carrer compta amb una filera de blocs de pisos a la seva banda dreta —alguns d'ells ben recents— i a l'altre costat amb un xalet aïllat i amb els darreres de les instal·lacions de la

telefònica que té la seva entrada principal pel carrer de Barcelona. L'Ajuntament, per acord del ple de data 4 de novembre de l'any 1960, decidia batejar oficialment el carrer en els següents termes: «calle del maestro carpintero Manuel Quer a la calle paralela a la carretera de Barcelona (entre Creu y Grahit) i detrás de los almacenes de maderas Gerona i de las oficinas de la Intendencia Militar». Les afrontacions que se'ns donen l'any 1960 ja expressen clarament el canvi que en pocs anys ha sofert aquest carrer i tota aquesta zona de la ciutat.

Pel que fa a la personalitat d'en Manuel Quer, assenyalem que va viure a Girona (1870-1938) i que de bon començament fou mestre fuster i ebenista de l'Hospici. Més tard

El carrer d'en Manuel Quer pertany a la zona de l'eixample de la ciutat. Foto: Xavier Ruiz.

passarà a donar classes de dibuix artístic i geomètric a l'Escola de Belles Arts, que en aquells moments era situada a l'antic edifici del carrer del Nord.

En concret, donava classes de dibuix a la mainada compresa entre els 10 i els 14 anys, i per tal d'esperonar l'aplicació o profit de l'alumnat instituí un premi que els produïa una petita recompensa econòmica. Tanmateix, i tal com es pot veure en el treball de Josep Perpinñà «L'escola de Dibuix de Girona», per l'abril de l'any 1936, a petició de la Junta de Professors, es donà permís per a col·locar un retrat de Manuel Quer a l'aula on ell donava classe, així com

batejar-la amb el nom d'«aula Quer». Val a dir que el retrat fou realitzat per en Joan Carrera, en baix relleu fos en bronze.

Manuel Quer donarà classes a l'escola de Belles Arts des del curs 1929-1930 fins al seu traspàs l'any 1938, i mentrestant crearà l'esmentat premi per als alumnes més destres. Remarqueu que el 10 de gener del 1936 és la data de fundació del Patronat Premis Manuel Quer, i que es formà amb base en un llegat a favor de la ciutat de Girona consistent en làmines de l'Estat, els interessos de les quals revertien com ja hem dit en premis per als alumnes més destacats en les modalitats de dibuix artístic, dibuix de l'antic i del natural i di-

buid lineal i industrial. Aquest premi s'atorgà per primer cop l'octubre del mateix 1936, ja en plena guerra civil, i des d'aleshores s'ha lliurat periòdicament fins als nostres dies.

L'obrador de Manuel Quer es trobava situat a la primera casa de la banda esquerra de l'actual pujada a Sant Fèlix —actualment enderrocada però de la qual resta memòria per una fotografia de Valentí Fargnoli. A més, al cementiri de Girona hi ha l'enterrament de l'esmentat Quer, que consisteix en una làpida que el representa a ell amb les eines de fuster.

Ramon Alberch i Fugueras

EL LECTOR ESCRIU

Espanya, a deu minuts o anys, d'Europa?

Sr. Director, Durant els dies del 23/12 al 7/1/86, hem intentat fer el D.N.I. a Sant Feliu de Guíxols sense aconseguir-ho, ja que a les 9'30 i 10 del matí, el contingent de persones admeses per a aquest tràmit estava cobert. Això es deu al fet que només hi havia una persona treballant en aquest departament. (El contingent és o era de 30 persones diàries).

Això és inadmissible i increïble, ja que són moltes les persones que hem d'anar a parar al mateix lloc per a aquest tràmit i aquestes són dates que molts

pares aprofitem per portar-hi els nostres fills i així no fan unes festes extrascolars. Però, ja ho veiem, hi ha una sola persona treballant-hi. ¿Què potser no hi ha persones parades, al Govern, perquè almenys puguin cobrir unes places on se suposa (i està a la vista) que falta gent per atendre un públic que vol i ha d'estar al dia en uns documents necessaris? A més, que aquest públic ha de pagar multes si no té en ordre aquests documents.

Si us plau, posem-nos al dia i a l'altura d'un país que sembla que, de moment, només està al dia per pagar els impostos i donar la imatge que està al mercat comú. Carmen Rodríguez. (Palafrugell). (Traduït del castellà).

Ha mort

Neus Péra i Serra

mare del col·laborador de PUNT DIARI Joan Carreras i Péra

Joan, els teus companys del diari et fem costat en aquests moments difícils.

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de

Neus Sureda i Castellví

Vídua de Joan Niell i Capellà

que morí a Girona el dia 14 de gener de 1986 a l'edat de 82 anys havent rebut la Santa Unció

A.C.S.

El seu fill, Conrad Niell; filla política, Dolors Casamort; néts, Núria, Anna i Sílvia; nebodes; cosins i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà dijous dia 16 a les onze del matí a l'església parroquial de Sant Pau. Domicili familiar, Avda. Lluís Pericot, nº 17, 2n, 4ª. Capella mortuòria: c/. Anselm Clavé, 30.

Girona, 15 de gener de 1986

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de

Neus Péra i Serra

Morí a Canet de Mar el dia 14 de gener de 1.986 a l'edat de 85 anys havent rebut els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica

A.C.S.

Els seus fills, Joan Carreres i Péra, Isabel i Anna; fill polític, Josep, néts i la resta de família us ho comuniquen amb dolor. L'enterrament tindrà lloc avui dimecres, dia 15, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'Església Parroquial de Maià de Montcal. Domicili mortuori: Rectoria de Maià.

Maià de Montcal, 15 de gener de 1.986